Зміст

3.9	Загальна постановка задачі Коші для хвильового рівняння.		
	Плоскі хвилі		1
	3.9.1	Характеристичні поверхні	1
	3.9.2	Узагальнена задача Коші для рівняння коливання	
		струни	3
	3.9.3	Узагальнена задача Коші для <i>п</i> -вимірного хвильо-	
		вого рівняння	6
	3.9.4	Плоскі хвилі. Дисперсія хвиль	g

3.9 Загальна постановка задачі Коші для хвильового рівняння. Плоскі хвилі

3.9.1 Характеристичні поверхні

В лекції 14 розглядалися питання класифікації диференціальних рівнянь другого порядку з n>2 незалежними змінними. Важливу роль при визначені типу рівняння і вибору нової системи координат відіграють характеристичні поверхні, які є аналогами характеристичних кривих (характеристик) для випадку рівнянь з двома незалежними змінними.

Нехай функція $\omega(x) \in C^1$, $x=(x_1,\ldots,x_n)$, $n\geq 2$ є такою що на поверхні $\omega(x)=0,\,\nabla\omega(x)\neq 0$ та

$$\sum_{i,j=1}^{N} a_{i,j}(x) \frac{\partial \omega(x)}{\partial x_i} \frac{\partial \omega(x)}{\partial x_j} = 0.$$
 (3.9.1)

Визначення 3.9.1.1 (характеристичної поверхні). Тоді поверхню $\omega(x)=0$ називають *характеристичною поверхнею* або *характеристикою* квазілінійного рівняння

$$\sum_{i,j=1}^{n} a_{i,j}(x) \frac{\partial^2 u}{\partial x_i \partial x_j} + \Phi(x, u, \nabla u) = 0.$$
 (3.9.2)

Визначення 3.9.1.2 (характеристичної лінії). При n=2 характеристична поверхня називається *характеристичною лінією*.

Оскільки $\nabla \omega(x) \neq 0$, то сімейство характеристик $\omega(x) = \text{const}$ заповнює область таким чином, що через кожну точку області проходить одна характеристична поверхня.

Враховуючи закон перетворення коефіцієнтів рівняння

$$\overline{a_{k,l}} = \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} a_{i,j} \frac{\partial \xi_k}{\partial x_i} \frac{\partial \xi_l}{\partial x_j}$$
(3.9.3)

при виборі заміни змінних $\xi_k = \xi_k(x_1, x_2, \dots, x_n), k = 1, \dots, n$, знання однієї чи декількох характеристичних поверхонь дозволяє спростити рівняння, зокрема, якщо $\xi_1 = \omega(x_1, x_2, \dots, x_n)$, то

$$\overline{a_{1,1}} = \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} a_{i,j} \frac{\partial \omega}{\partial x_i} \frac{\partial \omega}{\partial x_j} = 0.$$
 (3.9.4)

Для хвильового рівняння

$$u_{tt}(t,x) = a^2 \Delta u(t,x) + f(t,x),$$
 (3.9.5)

де $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)$, характеристичне рівняння має вигляд

$$\left(\frac{\partial\omega}{\partial t}\right)^2 - a^2 \sum_{i=1}^n \left(\frac{\partial\omega}{\partial x_i}\right)^2 = 0. \tag{3.9.6}$$

Одним з розв'язків цього диференціального рівняння першого порядку є поверхня

$$\omega(x,t) = a^2(t-t_0)^2 - \sum_{i=1}^{n} (x_i - x_{0,i})^2 = 0.$$
 (3.9.7)

Визначення 3.9.1.3 (характеристичного конуса). Поверхня

$$a^{2}(t-t_{0})^{2} - \sum_{i=1}^{n} (x_{i} - x_{0,i})^{2} = 0.$$
(3.9.8)

називається характеристичним конусом з вершиною в точці (x_0, t_0) і є характеристичною поверхнею (характеристикою) хвильного рівняння.

Зауваження 3.9.1.1 — Характеристичний конус ϵ границею конусів

$$\Gamma^{+}(x_0, t_0) = a(t - t_0) > \sqrt{\sum_{i=1}^{n} (x_i - x_{0,i})^2},$$
 (3.9.9)

$$\Gamma^{-}(x_0, t_0) = -a(t - t_0) > \sqrt{\sum_{i=1}^{n} (x_i - x_{0,i})^2},$$
 (3.9.10)

які називають конусами майбутнього та минулого відповідно.

Хвильове рівняння має також інше сімейство характеристичних поверхонь

$$a(t - t_0) + \sum_{i=1}^{n} (x_i - x_{0,i})e_i = 0,$$
(3.9.11)

де $\{e_i\}_{i=1}^n$ — довільні числа такі, що $|\vec{e}| = 1$.

3.9.2 Узагальнена задача Коші для рівняння коливання струни

Довільне квазілінійне рівняння гіперболічного типу з двома незалежними змінними

$$a_{1,1}(\xi,\eta)U_{\xi,\xi}(\xi,\eta) + 2a_{1,2}U_{\xi\eta}(\xi,\eta) + a_{2,2}(\xi,\eta)U_{\eta,\eta}(\xi,\eta) = F(\xi,\eta,U,U_{\xi},U_{\eta})$$
(3.9.12)

може бути зведене до одного із рівнянь:

$$u_{xt}(t,x) = f(x, y, u, u_t, u_x), \tag{3.9.13}$$

$$u_{tt} - u_{xx} = f(x, y, u, u_t, u_x). (3.9.14)$$

Зауваження 3.9.2.1 — Коефіцієнти $a_{i,j}(\xi,\eta)$ (i,j=1,2) і права частина $f(\xi,\eta,U,U_{\xi},U_{\eta})$ вважаються неперервно диференційовними функціями у відповідних областях.

При постановці задачі Коші для рівняння (3.9.14) до тепер ми вважали, що носієм початкових умов є пряма t=0.

На прикладі рівняння вільних коливань однорідної струни

$$u_{tt} - u_{xx} = f(x, t) (3.9.15)$$

покажемо, що носієм початкових умов може бути крива L, яка є відмінною від прямої t=0, причому встановимо, яким умовам повинна задовольняти крива L і який вигляд повинні мати самі початкові умови, щоб одержана задача Коші була поставлена коректно.

Для цього позначимо через D обмежену область фазової площини xOt з кусково-гладкою жордановою межею S. Нехай $u(t,x)\in C^2(D)$ — розв'язок

рівняння (3.9.15), який має неперервні частинні похідні 1-го порядку в області $\overline{D} = D \cup S$.

Інтегруючи тотожність (3.9.15) по області D і використовуючи формулу Гріна

$$\iint_{P} (Q_x(x,t) - P_t(x,t)) \, dx \, dt = \int_{S} P \, dx + Q \, dt, \qquad (3.9.16)$$

де криволінійний інтеграл в правій частині береться по контуру в напрямі проти годинникової стрілки, одержуємо

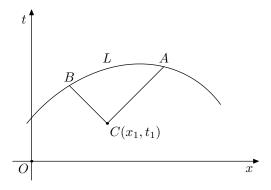
$$\iint_{D} (u_{xx} - u_{tt}) \, dx \, dt = \int_{S} u_{x} \, dt + u_{t} \, dx = \iint_{S} f(x, t) \, dx, dt \qquad (3.9.17)$$

Нехай L — розімкнута крива Жордана з неперервною кривизною, яка задовольняє умовам:

- кожна пряма із двох сімей характеристик x+t = const, x-t = const рівняння (3.9.15) перетинає криву L не більше, ніж в одній точці;
- напрям дотичної до кривої L в жодній точці не збігається з напрямом характеристик рівняння (3.9.15).

Зауваження 3.9.2.2 — Іноді таку криву L називають "einьною".

Припустимо, що характеристики $x - x_1 = t - t_1$ і $x - x_1 = t_1 - t$, які виходять із точки C, перетинаються із кривою L в точках A і B:

Застосовуючи формулу (3.9.14) в області, яка обмежена дугою AB кривої L і відрізками характеристик [CA] і [CB], одержуємо:

$$\int_{AB+[BC]+[CA]} u_x \, dt + u_t \, dx = \iint_D f(x,t) \, dx \, dt.$$
 (3.9.18)

Оскільки вздовж [BC] і [AC] маємо dx = -dt, dx = dt відповідно, то (3.9.15) запишеться у вигляді:

$$\int_{AB} u_x \, dt + u_t \, dx - 2u(C) + u(A) + u(B) = \iint_D f(x, t) \, dx \, dt, \qquad (3.9.19)$$

звідки знаходимо

$$u(C) = \frac{u(A) + u(B)}{2} + \frac{1}{2} \int_{AB} u_x \, dt + u_t \, dx - \frac{1}{2} \iint_D f(x, t) \, dx \, dt. \quad (3.9.20)$$

Якщо розв'язок рівняння (3.9.13) задовольняє умовам:

$$u|_{L} = \varphi(x), \quad \frac{\partial u}{\partial \ell}\Big|_{L} = \psi(x),$$
 (3.9.21)

де φ і ψ — задані дійсні відповідно два рази і один раз неперервно диференційовні функції, а ℓ — заданий на L достатньо гладкий вектор, що ніде не збігається з дотичною до кривої L. Визначимо u_x і u_t із рівностей:

$$u_x \frac{\mathrm{d}x}{\mathrm{d}s} + u_t \frac{\mathrm{d}t}{\mathrm{d}s} = \frac{\mathrm{d}\varphi}{\mathrm{d}s}, \quad u_x \ell_x + u_t \ell_t = \psi, \tag{3.9.22}$$

де s — довжина дуги L, і підставляючи відомі значення u, u_x , u_t в праву частину (3.9.20), одержуємо розв'язок задачі Коші (3.9.15), (3.9.21).

Із наведених міркувань випливає, що постановка задачі Коші (3.9.14), (3.9.18) є коректною, тобто вона має в розглядуваній області тільки єдиний розв'язок, і він є стійким.

Аналогічно ставиться задача Коші і у випадку рівняння (3.9.13).

Для рівняння (3.9.13) характеристиками будуть прямі, паралельні осям координат ($x={\rm const},\ t={\rm const}$). Отже, в цьому випадку всяка гладка крива L, яка перетинається не більш, ніж в одній точці з прямими, паралельними осям координат, буде "вільною". Нехай рівняння цієї кривої буде t=g(x) (або x=h(t)). Вважаємо, що існують похідні $g'(x),\ h'(t),$ відмінні від нуля. Тоді задача Коші може бути поставлена наступним чином: в області

$$D = \{(t, x) | x_0 < x < x_0 + \alpha, g(x) < t < t_0 + \beta \}, \quad \alpha > 0, \quad \beta > 0 \quad (3.9.23)$$

знайти розв'язок диференціального рівняння (3.9.1), який на кривій L задовольняє умови

$$u|_{t=g(x)} = \varphi(x), \quad u_t|_{t=g(x)} = \psi(x).$$
 (3.9.24)

Дані Коші (3.9.20) дозволяють на кривій t = g(x) знайти значення похідної u_x . Дійсно, диференціюючи по x першу із умов (3.9.24), одержуємо

$$u_x|_{t=g(x)} + u_t|_{t=g(x)}, \quad g'(x) = \varphi'(x),$$
 (3.9.25)

або

$$u_x|_{t=q(x)} = \varphi'(x) - \psi(x)\varphi'(x).$$
 (3.9.26)

3.9.3 Узагальнена задача Коші для *n*-вимірного хвильового рівняння

У випадку хвильового рівняння в *п*-вимірному просторі

$$u_{tt}(t,x) = a^2 \Delta u(t,x) + f(t,x), \quad x = (x_1, x_2, \dots, x_n)$$
 (3.9.27)

носієм початкових умов може бути будь-яка "вільна" поверхня Σ , тобто гіперповерхня $\Psi(x,t)=0$, яка задовольняє умовам:

• в жодній її точці (x,t) не має місце рівність

$$\sum_{i=1}^{n} a^{2} (\Psi_{x_{i}})^{2} - (\Psi_{t})^{2} = 0, \qquad (3.9.28)$$

тобто поверхня Σ не ε характеристичною;

• при $n \ge 2$:

$$\sum_{i=1}^{n} a^2 (\Psi_{x_i})^2 - (\Psi_t)^2 < 0. \tag{3.9.29}$$

Задача Коші ставиться наступним чином: знайти два рази неперервно диференційовний розв'язок рівняння (3.9.21), який задовольняє умови

$$u(t,x) = \varphi(x), \quad \frac{\partial u(t,x)}{\partial n} = \psi(x), \quad (x,t) \in \Sigma,$$
 (3.9.30)

де n — заданий на Σ одиничний вектор нормалі, а $\varphi(x)$ і $\psi(x)$ — задані на Σ досить гладкі функції. Будемо вважати, що поверхня Σ задана рівнянням $t = \sigma(x)$.

Покажемо, що задачу Коші (3.9.27), (3.9.30) можна звести до задачі Коші з початковими умовами заданими на поверхні $\tau = 0$.

Замість змінної t введемо змінну $\tau = t - \sigma(x)$. Для такої заміни змінних отримаємо хвильове рівняння для функції $\tilde{u}(x,\tau) = u(x,\tau+\sigma(x))$.

Підрахуємо похідні, що входять в хвильове рівняння (3.9.27):

$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2} = \frac{\partial^2 \tilde{u}}{\partial \tau^2} \left(\frac{\partial \tau}{\partial t} \right)^2 = \frac{\partial^2 \tilde{u}}{\partial \tau^2},\tag{3.9.31}$$

$$\frac{\partial^2 u}{\partial x_i^2} = \frac{\partial^2 \tilde{u}}{\partial \tau^2} \left(\frac{\partial \tau}{\partial x_i} \right)^2 + \frac{\partial^2 \tilde{u}}{\partial x_i^2} + \frac{\partial \tilde{u}}{\partial \tau} \frac{\partial^2 \tau}{\partial x_i^2} =$$

$$= \frac{\partial^2 \tilde{u}}{\partial \tau^2} \left(\frac{\partial \sigma}{\partial \tau^2} \right)^2 + \frac{\partial^2 \tilde{u}}{\partial x_i^2} - \frac{\partial \tilde{u}}{\partial \tau} \frac{\partial^2 \sigma}{\partial x_i^2}.$$
(3.9.32)

Таким чином хвильове рівняння буде мати вигляд:

$$\frac{\partial^2 \tilde{u}}{\partial \tau^2} = \frac{a^2}{a_0} \sum_{i=1}^n \frac{\partial^2 \tilde{u}}{\partial x_i^2} - \frac{a^2}{a_0} \sum_{i=1}^n \frac{\partial \tilde{u}}{\partial \tau} \frac{\partial^2 \sigma}{\partial x_i^2} + \frac{f(x, \tau + \sigma(x))}{a_0}, \tag{3.9.33}$$

де

$$a_0 = 1 - a^2 \sum_{i=1}^n \left(\frac{\partial \sigma}{\partial x_i}\right)^2 \neq 0. \tag{3.9.34}$$

Остання нерівність випливає з того, що Σ задана рівнянням $\tau = \sigma(x)$ не є характеристичною поверхнею.

При обраній заміні змінних поверхня Σ переходить в площину $\tau = 0$, а умови (3.9.30) приймають вигляд:

$$\tilde{u}|_{\tau=0} = u|_{\Sigma} = \varphi(x), \quad \frac{\partial \tilde{u}}{\partial \tau}\Big|_{\tau=0} = \frac{\partial u}{\partial t}\Big|_{\Sigma}.$$
 (3.9.35)

Залишається знайти $\frac{\partial u}{\partial t}\big|_{\Sigma}$. Для цього диференціюємо першу з умов (3.9.35).

Врахуємо, що

$$u|_{\Sigma} = \varphi(x) = u(x, \sigma(x)), \quad \frac{\partial \varphi}{\partial x_i} = \frac{\partial u}{\partial t} \frac{\partial \sigma}{\partial x_i} + \frac{\partial u}{\partial x_i}, \quad i = 1, 2, \dots, n \quad (3.9.36)$$

Нормаль до поверхні Σ можна записати у вигляді $\vec{n}=\frac{\langle 1,-\nabla\sigma\rangle}{\Delta}$. Диференціюємо u(x,t) по нормалі і використаємо другу умову (3.9.27):

$$\psi(x) = \left. \frac{\partial u(x, \sigma(x))}{\partial \vec{n}} \right|_{\Sigma} = \frac{1}{\Delta} \left(\frac{\partial u}{\partial t} - \sum_{i=1}^{n} \frac{\partial \sigma}{\partial x_i} \frac{\partial u}{\partial x_i} \right). \tag{3.9.37}$$

Система лінійних алгебраїчних рівнянь (3.9.36), (3.9.37) має єдиний розв'язок відносно невідомих величин $\frac{\partial u}{\partial x_i}$, $i=1,2,\ldots,n,\,\frac{\partial u}{\partial t}$ на будь-якій поверхні

Σ , оскільки її визначник

$$\begin{vmatrix} \frac{\partial \sigma}{\partial x_1} & 1 & 0 & \cdots & 0 \\ \vdots & 0 & \ddots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots & 0 \\ \frac{\partial \sigma}{\partial x_n} & 0 & \cdots & 0 & 1 \\ \frac{1}{\Delta} & -\frac{1}{\Delta} \frac{\partial \sigma}{\partial x_1} & \cdots & \cdots & -\frac{1}{\Delta} \frac{\partial \sigma}{\partial x_n} \end{vmatrix} = (-1)^n \Delta \neq 0.$$
 (3.9.38)

Таким чином задача Коші з даними на вільній поверхні Σ є коректною.

Відзначимо, що умова "вільності" поверхні Σ є принциповою для коректної постановки задачі Коші. Для хвильового рівняння

$$u_{tt}(t, x, y) = u_{xx}(t, x, y) + u_{yy}(t, x, y)$$
(3.9.39)

площина y = 0 не є вільною (не виконується умова (3.9.29)), ні характеристичною поверхнею. Функція

$$u_m(t, x, y) = \frac{\sinh(my)\sin\left(\frac{m(x+t)}{\sqrt{2}}\right)}{m^2},$$
(3.9.40)

де m — натуральне число, ϵ розв'язком рівняння (3.9.27), який задовольняє умови

$$u_m(t, x, y)|_{y=0} = 0, \quad u_y(t, x, 0) = \frac{\sin\left(\frac{m(x+t)}{\sqrt{2}}\right)}{m}.$$
 (3.9.41)

Але задача Коші (3.9.30), (3.9.33) поставлена некоректно, тому що

$$\lim_{m \to \infty} \frac{\sin\left(\frac{m(x+t)}{\sqrt{2}}\right)}{m} = 0, \tag{3.9.42}$$

а сам розв'язок $u_m(t,x,y)$ при $m\to\infty$ є необмеженим.

3.9.4 Плоскі хвилі. Дисперсія хвиль

Розглянемо однорідне хвильове рівняння зі сталими коефіцієнтами

$$u_{tt}(t,x) = a^2 \Delta u(t,x) + cu(t,x), \quad x = (x_1, x_2, \dots, x_n).$$
 (3.9.43)

Покладемо c=0. Розв'язки рівняння (3.9.43) шукатимемо у вигляді

$$u(t,x) = f(bt + \langle \xi, x \rangle), \tag{3.9.44}$$

де $\vec{\xi} = (\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n),$

$$\langle \xi, x \rangle = \sum_{i=1}^{n} \xi_i x_i. \tag{3.9.45}$$

При різних значеннях $t=t_0$ функція $u(t_1,x)$ відрізняється від $u(t_0,x)$ зсувом на вектор $\vec{\xi}\,b(t_1-t_0)/\left|\vec{\xi}\,\right|^2$, дійсно:

$$u\left(t_{0}, x + \frac{\vec{\xi}b(t_{1} - t_{0})}{\left|\vec{\xi}\right|^{2}}\right) = f\left(bt_{0} + \left\langle\xi, x + \frac{\vec{\xi}b(t_{1} - t_{0})}{\left|\vec{\xi}\right|^{2}}\right)\right) =$$

$$= f\left(bt_{0} + \left\langle\xi, x\right\rangle + \left\langle\xi, \xi\right\rangle \frac{b(t_{1} - t_{0})}{\left|\vec{\xi}\right|^{2}}\right) =$$

$$= f(bt_{1} + \left\langle\xi, x\right\rangle) = u(t_{1}, x).$$
(3.9.46)

Визначення 3.9.4.1. Розв'язок вигляду (3.9.44) прийнято називати *плоскою хвилею*, яка рухається вздовж напряму вектора ξ зі швидкістю $v = b/\left|\vec{\xi}\right|$.

Визначення 3.9.4.2. Вираз $bt + \langle \xi, x \rangle$ називається фазою хвилі (3.9.44), а $f - \phi$ ормою хвилі.

Визначення 3.9.4.3. Якщо b = 0, то хвиля (3.9.44) називається *стоячою*.

Знайдемо умови, яким повинні задовольняти b і вектор $\vec{\xi}$, щоб функція (3.9.44) була розв'язком рівняння (3.9.43) при c=0. Підставимо (3.9.44) в (3.9.43). Отримаємо:

$$f''(by + \langle \xi, x \rangle)b^2 = a^2 f''(bt + \langle \xi, x \rangle) \sum_{i=1}^n \xi_i^2.$$
 (3.9.47)

Вважаючи, що $f''(Q) \not\equiv 0$, маємо

$$b^2 = a^2 \left| \vec{\xi} \right|^2. \tag{3.9.48}$$

Розв'язками цього рівняння є вектори $\vec{N} = (\xi, b) \in \mathbb{R}^{n+1}$, які лежать на конусі \mathcal{K} в \mathbb{R}^{n+1} , основою якого є сфера $\left| \vec{\xi} \right| = b/a$.

Визначення 3.9.4.4. Вектор $\vec{N}=(\xi,b)\in\mathbb{R}^{n+1},\,\vec{N}\neq0$, який задовольняє рівняння (3.9.48), називається *характеристичною пормаллю* хвильового рівняння (3.9.43).

Визначення 3.9.4.5. Гіперплощина

$$N^{\perp} = \left\{ (t, x) \in \mathbb{R}^{n+1} \middle| bt + \langle \xi, x \rangle = \text{const} \right\}$$
 (3.9.49)

називається характеристичною гіперплощиною хвильового рівняння (3.9.43).

Ця площина перпендикулярна до характеристичної нормалі \vec{N} .

Визначення 3.9.4.6. Гіперповерхня в \mathbb{R}^{n+1} називається *характеристичною*, якщо в кожній точці її дотична гіперплощина є характеристичною.

Характеристичне рівняння (3.9.48) свідчить, що швидкість поширення всіх плоских хвиль, які задовольняють рівняння (3.9.43), дорівнює a:

$$v^2 = \frac{b^2}{|\xi|^2} = a^2. (3.9.50)$$

Справедливе й обернене твердження. Для довільного $\vec{N} \in \mathbb{R}^{n+1}$, який задовольняє (3.9.48), плоска хвиля (3.9.50) є розв'язком рівняння (3.9.43) при довільній функції $f(bt + \langle \xi, x \rangle)$.

В окремому випадку $f(bt+\langle \xi, x\rangle)$ може бути й розривною (або функцією, яка швидко змінюється) в деякій точці, наприклад при $bt+\langle \xi, x\rangle=2$. Тоді розв'язок (3.9.44) буде мати той самий розрив уздовж всієї гіперплощини в $\mathbb{R}^{n+1}(\xi \neq 0)$:

$$bt + \langle \xi, x \rangle = 2. \tag{3.9.51}$$

При фіксованому t цей розрив розміщений на площині в \mathbb{R}^n з рівнянням (3.9.51). Ця площина рухається із зростанням t у напрямі перпендикулярного їй вектора $-\vec{\xi}$, зі швидкістю $v=a=b/\left|\vec{\xi}\right|$.

Звідси можна зробити висновок:

- 1. довільна характеристична гіперплощина може бути поверхнею розриву розв'язку рівняння (3.9.43) при c=0;
- 2. усі плоскі хвилі й розриви цих хвиль, які задовольняють рівняння (3.9.43) при c=0, поширюються зі швидкістю a у напрямі вектора $-\vec{\xi}$ без спотворення (хвиля без дисперсії).

Зазначимо, що з формулою (3.9.50) пов'язане відкриття електромагнітної природи світла і спеціальної теорії відносності. Так, із рівнянь електродинаміки Максвелл вивів, що потенціали електромагнітного поля задовольняють хвильове рівняння

$$u_{tt}(t, x, y, z) = a^2 \Delta u(t, x, y, z),$$
 (3.9.52)

де $a^2=1/(\varepsilon\mu)$, ε і μ — відповідно діелектрична та магнітна проникність вакууму. Останні величини знаходяться експериментально з чисто електромагнітних вимірювань. Після обчислення Максвеллом швидкості поширення електромагнітних хвиль виявилось, що вона з великою точністю збігається із швидкістю світла: $a=1/\sqrt{\varepsilon\mu}=299'976$ км/с. Звідси Максвелл зробив висновок, що світло має електромагнітну природу.

Розглянемо диференціальне рівняння (3.9.43), коли $c \neq 0$. Якщо $u(t,x) = f(bt + \langle \xi, x \rangle)$ — плоска хвиля для рівняння (3.9.43), то ми відразу дістаємо для заданих ξ і b рівняння

$$f''(bt + \langle \xi, x \rangle) \left(a^2 \left| \vec{\xi} \right|^2 - b^2 \right) + f(bt + \langle \xi, x \rangle) c = 0.$$
 (3.9.53)

Отже, в цьому разі функція $f(bt+\langle \xi,x\rangle)$ не може бути довільною — вона повинна бути розв'язком рівняння (3.9.53). Очевидно, що для швидкості v=a, тобто для $a^2\left|\vec{\xi}\right|^2=b^2$, уже не існує біжучої плоскої хвилі. Але для інших швидкостей і для довільного напряму можливі форми хвиль визначаються із рівняння (3.9.53) і є експоненціальними функціями. У зв'язку з цим напрям руху хвилі і її швидкість, яка відповідає рівнянню (3.9.43), можуть задаватися довільним чином (за винятком v=a), але при цьому можливі тільки спеціальні форми плоских хвиль. З фізичих міркувань виключаються із розгляду розв'язки, які не є рівномірно обмеженими функціями в просторі. Беручи до уваги, що

$$f(bt + \langle \xi, x \rangle) = f\left(v \left| \vec{\xi} \right| t - \langle e, x \rangle \left| \vec{\xi} \right| \right) =$$

$$= f\left((vt - \langle e, x \rangle) \left| \vec{\xi} \right| \right) =$$

$$= f(vt - \langle e, x \rangle),$$
(3.9.54)

де
$$g(z) = f\left(z\left|\vec{\xi}\right|\right)$$
, $\vec{e} = -\vec{\xi}/\left|\vec{\xi}\right|$, $|\vec{e}| = 1$, $z = vt - \langle e, x \rangle$, маємо:
$$g''(z)\left(a^2\left|\vec{\xi}\right|^2 - b^2\right) + g(z)c - 0. \tag{3.9.55}$$

Рівномірно обмежені розв'язки рівняння (3.9.55) можна записати у вигляді $g(z) = e^{-ikz}$, при виконанні рівності

$$-(kv)^2 = -a^2k^2 + c. (3.9.56)$$

Позначимо $\omega = kv$ — частота хвилі.

Таким чином, хвиля довільної форми, що задовольняє рівняння (9.21) при виконанні умови (9.27) може бути зображена як суперпозиція гармонічних хвиль вигляду: , (9.28) З (9.27) маємо , Тобто і гармонічні коливання (9.28) матимуть фазову швидкість, яка залежатиме від частоти, що дорівнює. Отже, . (9.29). Оскільки розв'язок рівняння (9.21) – це суперпозиція хвиль вигляду (9.29), які поширюються в одному й тому самому напрямі, причому всі ці хвилі мають форму, яка задовольняє рівняння (9.26), то різні компоненти поширюються з різними швидкостями; отже, форма складової хвилі змінюватиметься з часом і хвильовий процес при своєму поширенні буде спотворюватися (хвилі з дисперсією). Кажуть, що якщо фазова швидкість гармонічних хвиль залежить від частоти, то рівняння (9.21) описує явище дисперсії. Очевидно, що якщо рівняння (9.21) не допускає розв'язків у вигляді хвиль довільної форми, то має місце дисперсія хвиль. Доданок в рівнянні (9.21) іноді називають дисперсійним членом. Для прикладу розглянемо телеграфне рівняння, яке описує електричні коливання в провідниках (9.30), де – місткість, – омічний опір; – індуктивність; – втрата ізоляції. Всі ці величини розраховані на одиницю довжини провідника Позначимо і введемо нову невідому функцію. (9.31). Тоді рівняння (6.10) запишеться у вигляді, (9.32), де. Отже, на підставі попередніх міркувань при виконанні умови (9.33), тобто рівняння (9.32) буде мати хвилі без дисперсії і в силу (9.31), рівняння (9.30) має хвилі без дисперсії із згасанням вигляду, де. Коли коефіцієнти рівняння (9.30), які характеризують провідник, задовольняють умову (9.33). то в провіднику хвилі довільної форми поширюються без спотворення і можуть лише затухати. Але це затухання в пункті прийому хвиль - сигналів завжди можна компенсувати за рахунок їх підсилення, тим самим можна точно відновити сигнали, які передаються по провіднику. Ця обставина має дуже важливе значення в галузі телефонного зв'язку при передаванні сигналів по кабелях на великі віддалі. Зауважимо нарешті, що рівняння (9.21) при можуть мати, крім плоских хвиль, хвилі інших форм. Наприклад, якщо , характеристиками для рівняння (9.21) будуть також поверхні , де — фіксована точка, а функції — хвилі без дисперсії із затуханням для рівняння (6.1) при і . Ці хвилі називаються сферичними.